

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 3. februára 2011 — Európska komisia/Francúzska republika

(Vec C-395/10) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2007/2/ES — Environmentálna politika — Infraštruktúra pre priestorové informácie — Výmena a aktualizácia údajov v elektronickej forme — Neprijatie vnútroštátnych opatrení na prebratie smernice)

(2011/C 103/17)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: A. Alcover San Pedro a V. Peere, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Francúzska republika (v zastúpení: G. de Bergues a S. Menez, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Neprijatie v stanovenej lehote ustanovení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/2/ES zo 14. marca 2007, ktorou sa zriaďuje Infraštruktúra pre priestorové informácie v Európskom spoločenstve (Inspire) (Ú. v. EÚ L 108, s. 1)

Výrok rozsudku

1. Francúzska republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/2/ES zo 14. marca 2007, ktorou sa zriaďuje Infraštruktúra pre priestorové informácie v Európskom spoločenstve (Inspire), nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.
2. Francúzska republika je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 274, 9.10.2010.

Odvolanie podané 29. januára 2010: Antoni Tomasz Uznański proti uzneseniu Súdu prvého stupňa (ôsma komora) z 27. novembra 2009 vo veci T-348/09, Uznański/Poľsko

(Vec C-143/10 P)

(2011/C 103/18)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Odvolateľ: Antoni Tomasz Uznański (v zastúpení: A. Nowak, advokát)

Ďalší účastník konania: Poľská republika

Súdny dvor (siedma komora) zamietol odvolanie uznesením z 19. novembra 2010.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 23. decembra 2010 — Waldemar Hudzinski/Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse

(Vec C-611/10)

(2011/C 103/19)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Waldemar Hudzinski

Žalovaný: Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 14a ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71 ⁽¹⁾ vykladať tak, že odníma členskému štátu, ktorý je podľa tohto nariadenia nepríslušný, oprávnenie priznať na základe svojej vnútroštátnej právnej úpravy rodinné dávky pracovníkovi len prechodne zamestnanému na jeho území v každom prípade vtedy, keď samotný pracovník, ako ani jeho deti v nepríslušnom štáte nebyvajú ani sa tam zvyčajne nezdržiaujú?

⁽¹⁾ Nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 149, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 35), v znení zmien a doplnkov.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 23. decembra 2010 — Jaroslaw Wawrzyniak/Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse

(Vec C-612/10)

(2011/C 103/20)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Jaroslaw Wawrzyniak

Žalovaná: Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 14 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že odníma členskému štátu, ktorý je podľa tohto nariadenia nepríslušný, do ktorého bol pracovník vyslaný a ktorý nie je ani členským štátom bydliska detí pracovníka, v každom prípade právomoc priznať vyslanému pracovníkovi rodinné dávky, ak mu vyslaním do tohto členského štátu nevznikla ujma na právach?

2. V prípade, ak Súdny dvor odpovie na prvú otázku záporne:

Má sa článok 14 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71 vykladať v tom zmysle, že členský štát, ktorý nie je príslušný a do ktorého je pracovník vyslaný, je v každom prípade oprávnený priznať rodinné dávky iba vtedy, ak je nesporné, že v inom členskom štáte neexistuje žiaden nárok na porovnateľné rodinné dávky?

3. Ak aj na túto otázku Súdny dvor odpovie záporne:

Odporuje ustanovenie vnútroštátneho práva, akým je § 65 ods. 1 prvá veta bod 2 v spojení s § 65 ods. 2 EStG, ktoré vylučuje nárok na rodinné dávky v prípade, ak má byť porovnateľná dávka vyplatená v zahraničí alebo by mohla byť vyplatená na základe príslušnej žiadosti, právnym predpisom Spoločenstva alebo Únie?

4. V prípade kladnej odpovede na túto otázku:

Akým spôsobom je potrebné postupovať pri súbehu nároku v príslušnom štáte, ktorý je zároveň členským štátom bydliska detí, a nároku v štáte, ktorý nie je príslušný a nie je ani členským štátom bydliska detí?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva (Ú. v. ES L 149, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 35) v znení zmien a doplnkov.

Žaloba podaná 29. decembra 2010 — Európska komisia/ Francúzska republika

(Vec C-625/10)

(2011/C 103/21)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: J.-P. Keppenne a H. Støvlbæk, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Francúzska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Francúzska republika si tým, že nedostatočne prijala opatrenia na prebratie prvého železničného balíka, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú:

— z článku 6 ods. 3 a prílohy II smernice 91/440/EHS ⁽¹⁾, zmenenej a doplnenej, a z článku 14 ods. 2 smernice 2001/14/ES ⁽²⁾,

— z článku 6 ods. 2 až 5 smernice 2001/14/ES,

— z článku 11 smernice 2001/14/ES,

— zaviazat Francúzsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia uvádza na podporu svojej žaloby dva dôvody.

Po prvé vytyka žalovanej, že si nespĺnila všetky povinnosti stanovené v prvom železničnom balíku, ktorý ukladá nielen oddelenie subjektu poskytujúceho železničné dopravné služby (vo Francúzsku SNCF) od správy železničnej infraštruktúry (vo Francúzsku RFF), ale aj že „významné“ úlohy pridelovania kapacity železničnej infraštruktúry, vyberania poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a udeľovania osvedčení majú zabezpečovať nezávislé orgány. SNCF je poverená niektorými významnými úlohami v oblasti rozvrhnutia vlakových sietí, úlohami, ktoré vykonáva cez Direction des Circulations Ferroviaires (DCF). Táto špecializovaná služba nie je nezávislá od SNCF ani po právnej, ani organizačnej a ani rozhodovacej stránke.

Po druhé Komisia tvrdí, že vnútroštátna právna úprava neprebrala správne a úplne požiadavky smernice 2001/14/ES týkajúce sa zriadenia systému spoplatnenia závislého na výkonoch na úrovni spoplatňovania prístupu k železničnej infraštruktúre. Francúzska právna úprava je problematická, keďže nedostatočne stanovuje opatrenia na motivovanie znižovania nákladov spojených s poskytovaním infraštruktúry a úrovne prístupových poplatkov.

⁽¹⁾ Smernica Rady z 29. júla 1991 o rozvoji železníc spoločenstva (Ú. v. ES L 237, s. 25; Mim. vyd. 07/001, s. 341).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/14/ES z 26. februára 2001 o pridelovaní kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii (Ú. v. ES L 75, s. 29; Mim. vyd. 07/005, s. 404).